

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Siden den 1. februar er der dog trods alt gået et stykke tid, men at udenrigsministeren ikke er i stand til at huske, hvad han har sagt ved en førstebehandling, synes jeg selvfølgelig er lidt beklageligt. For det er jo så let som at trykke på B 24, og så vælter det hele ud af maskinen, og der står klart og tydeligt, hvad udenrigsministeren har sagt.

Da blev det brugt som et væsentligt argument, at der ikke var nogen grund til at gøre noget ved det her, fordi det underudvalg var splittet og det var højst usandsynligt, at det ville ende med, at Europa-Parlamentet ville udtale sig positivt, om man skulle nedsætte en undersøgelseskommission. Det var faktisk det, mit spørgsmål gik på.

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Det væsentlige argument har jo været, at vi har givet Folketinget alle de oplysninger, Folketinget har bedt om, og som vi er i besiddelse af. Det har hele tiden været det væsentlige argument. Europa-Parlamentets anbefalinger har ikke været noget væsentligt argument. Det har åbenbart været en del af debatten, men det har ikke været noget væsentligt argument.

Det væsentlige er, at der ikke er bragt oplysninger frem om, at der er nogen alvorlige beskyldninger om Danmark. Danmark er ikke nævnt i rapporterne som et af de lande, hvor man anbefaler at foretage undersøgelser, så hvorfor skulle vi så gøre det?

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Først lige det med, at udenrigsministeren siger, at jeg skulle have givet forkerte oplysninger under førstebehandlingen. Jeg vil bare sige om undersøgelserne fra Europarådet – Europas absolut suverænt vigtigste menneskerettighedsinstitution – at det jo var sådan, at rapportøren på det her, Dick Marty, fremlagde sin rapport den 6. juni.

Den 7. juni finder jeg ud af, at den danske regering ikke har sendt oplysningerne til Dick Marty om overflyvninger af dansk lufttrum. Så sender jeg en masse spørgsmål til udenrigsministeren om, hvordan det kan være, at man ikke har sendt Europarådet de oplysninger, som ligger til grund for undersøgelsen, for de ville jo sikkert have været relevante, og så ville Dan-

mark sikkert også have været nævnt i den undersøgelse.

Så stiller jeg spørgsmål til udenrigsministeren. Det gør jeg allerede dagen efter den 7. juni, hvor jeg beder om, at de oplysninger bliver fremsendt med det samme, så de i det mindste kan indgå i debatten, som var i Europarådet i slutningen af juni sidste år. Det gør udenrigsministeren så den 15. juni, men det er jo, før rapporten ligger til diskussion, den rapport, som vi alle sammen skulle diskutere sidste år i Europarådet.

Så jeg vil gerne lige have, at udenrigsministeren kan bekræfte, at i forhold til den rapport, som Europa-Parlamentet har lavet, har Danmark ikke fremsendt oplysninger om alle de landinger, der har været på grønlandsk territorium.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ønsker udenrigsministeren ordet? Ja.

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Ja, det er nu mere til hr. Bjarne Laustsen, for jeg har nu fået en oplysning, som betyder, at hr. Bjarne Laustsen står her og polemiserer på et forkert grundlag. For Europa-Parlamentet vedtog den 14. februar det såkaldte CIA-underudvalgs rapport om påståede tilbageholdelser – hvis hr. Bjarne Laustsen vil høre efter. Men førstebehandlingen her var den 1. februar. Det vil sige, at jeg ikke har stået her og givet en forkert oplysning. Det synes jeg er pinligt at stå og påstå om mig. Man kan ikke forlange, at jeg har alle data på bordet under en sådan debat, når jeg skal løbe op og ned ad talerstolen.

Debatten her var altså den 1. februar, og Europa-Parlamentet vedtog det først den 14. februar. Så jeg synes altså, det er urimeligt at komme og bebrejde mig, at jeg ikke vidste den 1. februar, hvad der skete den 14. februar.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Jeg kunne egentlig bare godt tænke mig, at udenrigsministeren svarede på de spørgsmål, jeg stillede til udenrigsministeren. Men så vil jeg i øvrigt sige, at det, som hr. Bjarne Laustsen sagde, var, at vi havde en debat her den 1. februar, hvor der lå en rapport fra en komité under Europa-Parlamentet, og at den komité så den 14. februar, altså 14 dage senere, rent faktisk vedtog den. Men det, hr. Bjarne Laustsen talte om, var et argument fra udenrigsministeren i debatten